

BOG NAŠE JEDINO UTOČIŠTE I SNAGA

(ISA. VIII 9-22, LAUTOV PREVOD.)

9. Znajte ovo, O narodi, i budite pogodeni zaprepašćenjem; I poslušajte, svi vi iz dalekih zemalja: Opašite se, i budite uplašeni; opašite se i budite uplašeni.
10. Savetujte se međusobno i to će propasti; Recite reč i neće stajati; Jer je Bog sa nama.
11. Jer mi je ovako rekao Jehova, Kad me je uzeo za ruku poučio me je, Da ne treba da idem putem ovog naroda, govoreći;
12. Ne govorite, To je sveto, O svemu za šta će ovaj narod reći, Sveto je; I ne plašite se predmeta njihovog straha, niti budite prestravljeni.
13. Jehovu Boga nad Vojskama, Njega svetite; I neka On bude vaša bojazan, i neka On bude vaš strah:
14. I On će vam biti svetinja; Ali i kamen posrtanja, i stena prestupa, Za oba doma Izraelova; Klopka i zamka stanovnicima Jerusalima.
15. I mnogi među njima će posnuti, I pašće, i biće razbijeni; i upašće u zamku, i biće uhvaćeni.
16. Sveži svedočanstvo, zapečati zakon među Mojim učenicima.
17. Ja ću prema tome čekati Jehovu, koji je lice Svoje sakrio Od Jakovljevog doma; ipak ću Ga iščekivati.
18. Gledajte, ja, i deca, Koju Mi je Jehova dao; Za znake i za čudesa u Izraelu, Od Jehove Boga nad Vojskama, Koji prebiva na gori Sionu.
19. I kada vam budu rekli: Tražite prizivače duhova umrlih i čarobnjake; Njih koji govore u sebi, i koji mrmrljaju; Ne treba li narod da traži svog Boga? Treba li da traži, umesto žive, mrtve?
20. U zapovesti, i u svedočanstvu, neka traže; Ako neće govoriti prema toj reči, U kojoj nema tame,
21. Svaki od njih će proći zemljom uznemiren i gladan; I kada bude gladan, i besan na sebe, prokleće svog kralja i svog boga.
22. I podiće svoj pogled gore, i gledaće dole na zemlju; I gle! nemaština i tama! Potištenost, nevolja, i nagomilana tama!

U proučavanju ove lekcije, neka svako koristi marljivo i Kralj Džejs i Revidirane Verzije, u vezi sa prevodom koji je ovde dat. Ima dosta promena u izražavanju, ali obazrivom istraživaču to će biti pomoć umesto uzrok zabune. Različiti prevodi, kada su pažljivo i promišljeno upoređeni, samo će poslužiti da pruže širi pogled na Božju poruku. Različiti doslovni prevodi znače, ne kontradiktornost, već puninu.

TUMAČENJE stiha 9 je u uobičajenoj verziji, ili u Revidiranoj, jasnije i više je u skladu sa tekstom nego ono dato od Lauta. Misao je, kao što će se videti upoređivanjem, ista kao ona u drugom Psalmu. Možemo lako videti kako je prevod, „Napravite galamu“ u skladu sa, „Udružite se.“ Verovatno će gomila napraviti galamu. „Bes neznabožaca.“

ZAPAZITE da narodima nije naređeno da se udruže zajedno, ili da naprave galamu. To će se videti iz konteksta. Čak iako se udruže, i besne protiv Gospoda i Njegovog naroda, biće „sattri.“ „Ispraznost“ je to što neznabošci smišljaju, kada se postave protiv Gospoda, i Njegovih Pomazanika, govoreći, „Pokidajmo njihove sveze i odbacimo od sebe njihove spone.“ Uместo kidanja, oni će biti sattri.

„NEMA vlasti osim od Boga, a vlasti koje postoje, od Boga su postavljene.“ Rim. xiii 1. Pošto je to slučaj, očigledno je da se niko ne može odupreti Bogu. „Naš je Bog na nebesima, šta god Mu se svidelo, to je učinio.“ Ps. cxv 3. On vlada nad kraljevstvima neznabožaca, i u Njegovoj ruci je sila i moć, tako da Mu se niko ne može odupreti. 2. Dn. xx 6. Prema tome „nemajte se boriti protiv Gospoda, Boga svojih očeva, jer nećete uspeti.“ 2. Dn. xiii 12. Bog ne može bit zbačen okretanjem Njegove sopstvene sile protiv Njega.

To je uteha Božjem narodu u vremenima prognoštva. Stih 10 glasi u Francuskoj od Segona, „Formirajte projekte, i oni će propasti; dajte naređenja, i ona će biti bez efekta; jer je Bog sa nama.“ „Ako je Bog za nas, ko može biti protiv nas?“ Rim. viii 31. Bog je kralj nad kraljevima. On čini Svog slugu Svojim prvorođenim, „vi-

šim od kraljeva zemaljskih.“ Ps. lxxxix 27. Čitajte stihove 17-27. To je rečeno Davidovom semenu. Hrist je rođen iz Davidovog semena po telu, ali pošto je Njegovo telo naše, mi delimo Njegovo uzdizanje. On je bio podignut da sedne sa desne strane Boga na nebeskim predelima, „daleko iznad svakog poglavarstva, i vlasti, i moći, i gospodstva,“ i mi smo podignuti da sedimo sa Njim. Ef. i 20,21; ii 1-6. „On iz praha podiže ubogog i iz gnojišta izdiže siromaha, Da ga posadi sa knezovima, i to sa knezovima svog naroda, i da učini da naslede presto slave.“ Ps. cxiii 7,8; 1. Sam. ii 8.

Božji narod, prema tome, nema čega da se plaši od čoveka, ili od grupe ljudi. Ako su oni zaista Njegovi, imaju položaj viši od onog od bilo kog zemaljskog kralja. Sve nacije mogu biti postrojene protiv njih, ali ne mogu ostvariti ništa više protiv onih koji borave na skrivenom mestu Svevišnjeg nego što mogu protiv Samog Svemoćnog. Čitajte Ps. cxviii 6-17. Tačno je da zemaljski vladari mogu pogubiti neke od Božjeg naroda, isto kao što su razapeli Hrista, ali čak ni tako ih ne mogu nadvladati. Hrist je pobedio kada je otišao u grob. Jedan čovek koji poznaje Gospoda (a jedini način kako Ga možemo poznavati je da Ga imamo da boravi u nama), snažniji je od svih nacija zajedno. Njegov autoritet je veći od njihovog. To je činjenica; nažalost ima toliko mnogo Hrišćana koji ne znaju svoj pravi položaj.

ČINJENICA da Božji narod ima položaj viši od kraljeva zemlje ne čini ih drskim. Oni ne treba da koriste svoj autoritet protiv ljudi niti vlada, već treba da pomognu. Zaista, čim zauzmu prkosan, diktatorski stav, gube svoju silu. Njihova snaga je snaga poniznosti. Bog oblači Svoj narod sa Svojim sopstvenim kraljevskim autoritetom, kako bi Ga mogli ispravno predstavljati kao ambasadori. Pavle je, izveden pred Rimske upravitelje, njima propovedao jevanđelje; i čovek u okovima je učinio da čovek na prestolu drhti.

NARODI se ujedinjuju u svrhu održavanja ili izvođenja nekog projekta za koji misle da je ispravan. Tako da prevod koji mi pratimo ima u stihu 12, „to je sveto.“ Shvatićemo smisao, međutim, bolje ako pratimo uobičajen ili Revidirani prevod, „konfederacija,“ ili „zavera.“ Bog ne bi hteo da Njegov narod bude vezan ni u jednom svetskom sporazumu. Drevnom Izraelu je bilo zabranjeno da sklapa bilo kakav savez sa stanovnicima zemlje. Čak ni sada ne treba da budu članovi bilo kakve ljudske organizacije. Hristova crkva, od koje je On rukovodeća Glava, obezbeđuje svaku potrebu. Dobrotvorna društva, tako nazvana, nisu potrebna Hrišćanima, jer je Crkva takva. Malo razmišljanja će omogućiti svakom da vidi da su ta društva sebična, i tako suprotstavljena Hristovom Jevanđelju.

To nije zato što Bog hoće da Njegov narod bude isključiv, da mu On govori da ne sklapa nikakav savez sa narodima zemlje, i da se ne ujedinjuje ni sa jednim svetskim društvom bez

obzira na zaštitu ili pomoć. Ne; to je zato što On hoće da on spase svet. Kada se Njegov narod udruži sa svetom u bilo kojoj organizaciji ili društvu zbog obostrane pomoći ili zaštite, on na taj način omalovažava Njega, koji je jedina prava pomoć. On daje svetu utisak da Hristova crkva, ne, Sam Hrist, ne pruža dovoljnu zaštitu i pomoć. Stavljajući sebe u položaj zavisnika od ljudi, umesto da zauzima položaj dobrotvora, koji je Bog osmislio da treba da drži. Treba da daje svetu, čak i kraljevima, a ne da prima od njih. Pravo Božje dete, siromašno i nepoznato, bolje je osposobljeno da pruži zaštitu zemaljskom vladaru, nego što će ga Vlada zaštititi. Pošto je to tako, koliko se to još više odnosi na sve manje grupe ljudi.

U drevnim vremenima svako ko je priznao Boga mogao se pridružiti Njegovom narodu. Čak je i sada tako. Crkva je Božje kraljevstvo. Svi mogu doći u nju, koji su voljni da imaju Hrista da vlada nad i u njima. I Božji narod, umesto da bude isključiv, mora se mešati sa narodima sveta, čak da izlazi na puteve i plotove da ih nađe, da im čini dobro, i da ih poziva da dođu i dele blagoslove Božjeg doma. Međutim koliko je omalovažavajuće prema Bogu kojem oni tvrde da služe, kada, otkrivši da opasnost preti, traže zaštitu od onih kojima su poslani da ih spasu. Postoji mnogo društava organizovanih radi svetovnog i duhovnog pomaganja ljudima,—radi poboljšavanja njihovog fizičkog i moralnog stanja,—i svi oni rade manje ili više dobro; ali to nije razlog zašto Hrišćanin treba da im se pridruži. On im se ne sme protiviti, već ih pustiti da čine svako dobro koliko mogu; ali mora znati da on, kao ud Hristovog tela, ima oblast delovanja, i silu za dobro, beskonačno veću nego što oni imaju, tako da pridružiti im se bi suzilo njegove napore. Veličanstveno Jevanđelje je delotvorni lek za sve ljudske bolesti; prema tome podignite barjak visoko, i nemojte dozvoliti da bude poprkan sa bilo čim drugim.

„GOSPODA nad Vojskama; Njega posvećujte, i neka On bude vaša bojazan, i neka On bude vaš strah. I On će biti svetinja.“ Uporedite sa 1. Petrovom iii 14,15: „Ali ako i trpite zbog pravednosti, blago vama. I nemojte se bojati njihovog zastrašivanja, i ne uznemiravajte se, nego svetite Gospoda Boga u svojim srcima i budite uvek spremni da date odgovor svakom ko od vas zatraži obrazloženje nade koja je u vama, sa krotošću i sa strahom.“ Jedino bezbedno mesto za bilo kog čoveka je skriveno mesto Svevišnjeg. Međutim mi prebivamo u Bogu samo kada On prebiva u nama. Kada je Bog postavljen u hramu duše kao vrhovni, On Sam je Svetinja duše. Tada čovek ima nadu o kojoj može dati dobar izveštaj. To je živa nada.

„NEKA On bude vaša bojazan, i neka On bude vaš strah.“ Međutim Bog je ljubazan i saosećajan Otac, mnogo je više nežniji sa Svojom decom nego što je bilo koji zemaljski otac sa svojom decom pošto je On veći od čoveka. Zemaljski očevi imaju ljubav prema svojoj deci, ali „Bog je ljubav.“ Kakav je to blagosloveni položaj da se u njemu bude, kada je jedina stvar u univerzumu koje se treba plašiti Bog, koji je

ljubav. On voli ljude, čak i grešnike, ali mrzi greh. On nije strašan nizašta osim za greh. Kada je On naš strah, rezultat je uništenje greha. Jedini strah koji treba da imamo, u odnosu na Boga, je strah da Mu ne ugodimo; i kada se plašimo da Mu nećemo ugoditi, toliko mnogo da ćemo Mu verovati, i pokoriti se Njegovim metodama, On će nam dati svedočanstvo da smo Mu ugodili.

„GLEDAJTE, ja i deca koju mi je Gospod dao za znake smo i za čudesa u Izraelu od Gospoda nad vojskama.“ Ko kaže to?—Citajte Jevr. ii 9-13, i odmah će se videti da je tu Hristov govornik. Onda možemo imati hrabrosti da se vratimo nazad i pročitatimo stih 17 od naše lekcije: „A ja ću čekati na Gospoda, koji skriva svoje lice od Jakovljevog doma, i iščekivati Ga.“ Da li je Bog sakrio Svoje lice od nas? Isto ga je tako sakrio od Hrista, a Hrist ga je ipak ponovo video. Ne tako davno jedan mi je rekao, „Bog me je napustio.“ U redu, rekao sam, To je upravo ono što je Hrist rekao. „Ah, ali,“ rekao je drugi, „Bog Ga nije odbacio.“ Zaista nije; i pošto je sve ono što je pretrpeo bilo za vas, i umesto vas, možete biti isto tako sigurni da vas nije odbacio. Nebitno koliko izgleda da Bog skriva Svoje lice, ako idemo kroz mračno iskustvo sa Hristom, možemo biti sigurni. Za sve pobednike je rečeno, „Gledaće Njegovo lice.“

MEĐUTIM šta je sa znacima i čudesima? To je najslavnije očekivanje. To iznosi najčudesnije mogućnosti pred vernike u Boga. „Ja i deca koju mi je Gospod dao za znake smo i za čudesa,“ kaže Hrist. To jest, mi sami smo, uvršćeni sa Hristom. To nije samo da mi treba da činimo znake i čudesa, već treba da budemo oni. Sva čuda od „Čoveka Isusa Hrista“ treba da se ostvare u svima koji su ljudi u Hristu. Svet treba da se čudi Hrišćanima isto toliko koliko se čudio Hristu, i iz istog razloga.

„JEVREJI traže znak i Grci mudrost traže, a mi propovedamo raspetog Hrista: Jevrejima kamen posrtanja, Grcima ludost, a onima koji su pozvani, i Jevrejima i Grcima, Hrista Božju silu i Božju mudrost.“ 1. Kor. i 22-24. Ovde imamo isti kamen posrtanja kao u našoj lekciji. Hvala Bogu što je kamen posrtanja svetinja vernicima. Kamen posrtanja je znak; to je raspeti Hrist. Setićete se da je Hrist rekao da Jevreji ne treba da imaju nijedan drugi znak osim Njegovog raspeća. Vidite Mt. xvi 4. Dao im je najčudesniji znak koji se mogao dati, a oni su se spotakli o njega. Božji narod treba da predstavi isti znak svetu. Kada se Hristova smrt i vaskrsenje potpuno pokažu u njihovim životima, oni sami će biti veći znakovi nego bilo koje čudo koje mogu izvesti. Neka znak, stoga, znak krsta, zablista.

PREOSTALI stihovi u ovom poglavlju citirani su radi povezanosti, ali biće ostavljeni za posebno proučavanje do sledeće sedmice.

KADA je Isus poslao Svoje učenike da propovedaju, govoreći, „Pokajte se, jer približilo se

kraljevstvo nebesko,“ mi čitamo „Dao im je vlast nad nečistim duhovima, da ih izgone, i da leče svaku vrstu bolesti i svaku vrstu nemoći.“ Mt. x 1. Opet, baš pred Njegovu vaznesenje na nebo, rekao je Svojim apostolima, „Primićete silu nakon što Sveti Duh siđe na vas i bićete Mi svedoci.“ Dela i 8. Ako sila ne prati poruku to nije Jevanđelje. Ono što čini Božju poruku svetu jevanđeljem, ili dobrom vešću, je to što donosi silu koja je toliko mnogo potrebna. Jevanđelje je Božja sila svakom ko veruje na spasenje. Rim. i 16. U Hristovoj crkvi mora se videti delovanje Njegove sopstvene sile. Ako to nije istina Njegov narod ne svedoči za Njega. Nijedna sila osim Božje sile ne otkriva Njega ljudima.

◆◆◆◆
ELET DŽ. VAGONER